

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRĂȘOVU, piața mare Nr. 22
Brisuri notificate nu se pri-
mesou. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Birourile de abonament:
Brașov, p. ața mare Nr. 22
Inserate roni primozod în Viena
Adolf Mose Hausenstein & Volger
(Otto Maas), scrii Schalk, Alois
Herd & M. Dukes, A. Oppel, J. Don-
berger în Buapesta: A. V. Gold-
berger în on. Meisselstein Bernat:
in Frankfurt: G. L. Damb; in Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o soră
armodă pe o coloană 6 cr.
și 50 cr. Imbra pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
soră 10 c. v. a. sau 80 ani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANULU LIII.

„Gazeta” este în fiă-care di.
Abonamente pentru ANULU-III:
Pe unu anu 12 fl., pe șes: luni
6 fl., Pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 francoi, pe șes
luni 20 francoi, pe trei luni
10 francoi.
Se prenumără la toate oficiose
postale din intru și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentu pentru BRĂȘOVU:
la administrațiunea, piațamare
Nr. 22, etagiul I., pe unu anu
10 fl., pe șes luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu ducă în
casă: Pe unu anu 12 fl., pe
șes luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Ună exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atătu abonamentele cătu și
inserțiunile sunt în se plăsu
înainte.

Nr. 169.

Brășov, Sâmbătă 28 Iulie (9 Augustu)

1890.

Brășov, 27 Iulie st. v.

Dintr'o țără îndepărtată, din Elveția cea frumoasă și liberă, răsună un glas puternic pentru dreptate și libertate. Președintele confederațiunei elvețiane, d-lu Ruchonnet, a ținut cu ocaziunea festivității trăgătorilor la semn în Frauenteld o vorbire, care merită să fiă amintită și apreiată de toți aceia, cărora le zace la inimă bunăstarea și fericirea poporelor.

Cu conștiința unui om în adevăr liber într'o patriă liberă dize președintele confederațiunei elvețiane între altele:

„Patria noastră e mică pe harta lumii, dăr ea este mare în inima noastră. Iubim cu totă puterea sufletului nostru acestu pământ consfințit libertății, văile noastre, munții noștri... *Deși nu vorbim cu toții o singură limbă, totuși răsună din gurile noastre unu singur cântec, cântecul iubirei patriei noastre, pe care toți îl înțelegem!* In timpurile trecute, desbinați prin certe interne, cari amenințau chiar și esistența noastră, astăzi suntem uniți. Elveția ne oferă astăzi icona unui popor, care stăpânind fiindu pe sine privesce cu încredere în viitor, pentru-că scie, că n dizele de pericolu va fi solidar și strins unit în jurul stégului patriei, cu capul ridicat și încă mai curajos decât în dizele de bucură.”

Ce limbăgiu mândru acesta. Cătu de multu exprimă cuvintele: „deși nu vorbim cu toții o singură limbă, totuși suntem uniți până la morțe în iubirea de patriă.”

Etă dără cea mai strălucită dovadă, dela căpetenia unui stat cu unu trecut atătu de glorios, că pot să trăiescă mai multe popore la olaltă vorbind și folosind fiă-care liberă și neimpedat limbă sa maternă, și cu tôte aceste pot fi tôte împreună pētrunse de aceeași iubire de patriă,

care le face să fiă unu trup și unu suflet când e vorba de apărarea și de păstrarea independenței ei!

Spune-ți, dize președintele Republicei, cetățenului în fiă-care di, ce așteptă patria dela elu. Aduceți aminte de versurile nemuritorului poet: „Omulu lașu să se plece, numai curajosul să fiă liberu. Numai curagiulu pōt nasce libertatea, numai elu aduce onōre și gloriă.”

Astăzi, adause elu, nu amenință nimicu patria noastră și pare că audim vocea păcei cu totu sgomotulu ciocanelor, cari pregătesc armatura sermane noastre Europe. Dea Dumneșu, ca pacea să fiă parola vēcului nostru, ca să sosescă în curēndu aurora dizei în care numai dreptatea să determine raportulu dintre popore. Dăr ambiția noastră merge mai departe: voim să câștigăm simpatia poporelor, făcēndu din teritoriulu nostru neutral și pacific unu emporiu, în care totu ce pōt asigura progresulu și bunăstarea omenirei să fiă scrutat și examinat... Să audim ce dize bunulu geniu alu patriei noastre: Elu ne dize, că poporele, ca și individii trebuie să înainteze pe cărarea dreptății și a frățietății și că țără noastră trebuie să devină din ce în ce mai mult unu scut alu libertății, ăr poporul nostru unu popor de frați... Se învățăm a prețui adevărata libertate, care cere, ca să se respecte dreptulu și credința fiă-căruia; care cere să fim cu toții o familiă de frați

Bunulu simțu alu poporului nostru, continuă președintele, nu iubesc utopia; dăr elu nu numesc utopiă ceea ce cere dreptatea; dēcă se va vedē, că dreptatea la noi nu este numai vorbă golă, dēcă modestulu cetățenū va sci cătu de multă grijă purtăm pentru elu, elu își va iubi totu mai multu patria sa și patria va deveni totu mai tare.

Ce deosebire între acestu

mândru limbăgiu alu unui popor, care stăruesc pentru dreptate și libertate și între limbăgiulu celor ce conducă ađi destinele statului nostru, care deși e poliglot și elu ca și Elveția, nu calcă întru nimicu în urmele ei.

Colo ni-se spune, că mai multe limbă într'unu stat nu impedcă patriotismulu, ci-lu întăresc, aici ni-se spune, că patriotismulu numai într'o singură limbă se pōt manifesta.

Colo bunulu simțu alu poporului nu iubesc utopia, dăr iubesc cu atătu mai multu dreptatea; aici la noi simțulu de dreptate este înăbușit de iubirea de utopiă, ce o dă pe față o mare parte de cetățeni, utopia nerealizabilă, după care fericirea patriei se pōt ajunge numai desbrăcēndu pe partea cea mai mare dintre cetățeni de limba și de naționalitatea lor; utopia, că numai într'o singură limbă se pōt manifesta patriotismulu.

Dăr utopiile sunt nisce beșici de săpun, cari se sparg la cea mai mică suflare de vēnt. Adevărata temelă, pe care se pōt înălța fericirea statelor, asigurāndu-le în contra tuturor pericolelor, este, cum dize președintele confederațiunei elvețiane, numai și numai libertate și dreptate; libertatea și dreptatea cătră toți și pentru toți fără de nici o condițiune, libertatea și dreptatea din care rēsare adevărata iubire de patriă și progresulu omenirei.

Italia și d-lu Crispi.

De unu timp încece se vorbesc multe despre politica Italiei. Ici se vorbesce, că tripla alianță este aprobe să se disolve, că primul ministru alu Italiei se va retrage, colo se șoptesc, că din contră elu va remānē la postulu seu pentru a menține legătura strinsă dintre puterile centrale. In dizele acestea se vorbia chiar și despre o rupere definitivă între Austro-Ungaria și Italia. Acestă schimbare, ce era, seu ar fi să

fiă făcută în politica Italiei, se esplică forțe bine prin evenimentele întâplate de curēndu în Triestu, adēcă prin disolvarea societății „Pro Patria”, care a deșteptat violența revindicărilor irredentiste și neputința Austro-Ungariei de-a persista în acestă alianță, pe care „L'Independence Belge” o numesc *minciună*.

Numitulu diar dize, că faptu este, că nepăsarea cu care guvernulu austro-ungarū a făcutu să se disolve „Pro Patria” pare a da agitațiunei irredentiste mai multă vigore și violență. Dēcă e falsu sgomotulu, că cabinetulu din Roma a protestat în Viena contra acestei mēsuri, atunci nu este nesigur și necunoscut lucrulu, că numere manifestatiuni de protestare s'au ridicat din tôte colțurile Italiei. Societatea „Dante Alighieri”, alu cărei fruntașu este Bonghi, nu a rēsămas izolată. Cătu-va omeni cu trecere au exprimat în modu indirectu sentimentele lor de prietiniă față cu Franța și insistă pentru o apropiere a Italiei de Republica transalpină. In același timp, partidulu irredentistū a hotărīt să pună pentru unu scaun de deputatū devenitū vacantū candidatura lui Bazilai din Triestu, împământēnitū italianū și colaboratorū la diarulu „Tribuna”, a căru alegere ar fi îndreptat în contra triplei alianțe.

In același timp însă, ministrulu președinte italianū Crispi nu numai că nu se gândesc să se retragă, punēndu prin retragerea sa capētu unei politici, care nu corēspondē sentimentului național, dăr în timpul din urmă a stărūt multu pe lângă Anglia, să refuse cabinetului francesū tratatul de comerțu cu Tunisulu, o cestiune, care e singura punte de apropiere între Franța și Englitera.

Foile de tôte colorile din streinătate aducă acum sciri, că d-lu Crispi este în ajunū de a se retrage. Asta a spus'o dizele trecute generalulu italianū Cialdini, care a mărturisit, că deja s'a și intrat în tratări cu Visconti Venosta, care ar fi să urmez lui Crispi în afacerile esterne. E dorința regelui Umberto acestă schimbare, ce se va face încă în tōmna acestă. Invingerea ce a suferit'o partida lui Crispi la ultimele alegeri din Neapole și alte locuri și agitațiunile opo-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Din era atentatelor.

(Pățania unui ofșerū de polițā berlinesū.)

Era în tōmna anului 1880 — istorisece unu ofșerū de polițā din Berlinu — în timpul când bāntuia epidemia atentatelor în contra capetelor încornate.

In anul 1878 se întâmplă cele două atentate contra împēratului Wilhelm, în anul 1879 se sēvirșiră grōsni-cele atentate făcute de nihilistii în contra țarului Alexandru II alu Rusiei; în 18 Aprilu slobodii Solovier cinc glōnțe asupra țarului, în 1 Decemvre s'a întâmplat esplosia terasamentului liniei ferate de lângă Moscva, ăr în 17 Februarie 1880 esplosia din palatul de ēră din Petersburg umplu tōtă lumea de spaimă.

Toți erau agitați, dăr mai cu sēmă polițā din Berlinu, unde eram locotenentū de polițā. Frica de unu atentatū

fără de veste cuprinse polițā din Berlinu, care se mări încă prin visita țarului Rusiei la curtea din Berlinu. Ne temeām ca nu cumva vr'unu nihilistū seu vr'unulū din colonia polonă să încerce unu atentatū.

Tocmai eram în serviciu de inspecțiune la operă, în săptămāna aceea, în care țarul sosi la Berlinu, și era de prevēdutu, că va lua parte și la reprezentațiunea din operă. Acestă se și întâmplă, amēndoi împērații veniră la reprezentațiune și luară locu în loja regală.

Mărturisesc, că mă apucase o frică, când primii vestea despre sosirea monarhilor, căci responsabilitatea era pentru mine forțe mare. Tōtă polițā nu era în stare să impedece unu atentatū, necum eu, și dēcă se întâmplă așa ceva, atunci eram omū perdatū.

Ședeām în partea stāngă a salei vis-à-vis de loja monarhilor, în care erau împēratulu Wilhelm I și țarul Alexandru II.

Reprezentațiunea începū și decurse

conformu programei, augustii oșpeți se amasau privind baletulu, care era forțe interesantū. Actulu întâu se fini, eu eșisem dimpreună cu publiculu din sală afară în coridoru, ānd deodată se apropiă de nime unu polițistū secretū, îmbrăcat în haine civile, de cari se aflau în operă forțe mulți în sēra aceea și-mi făcū semn să mă duc cu elu la o parte. Eu îl urmăi, și elu m'i dize: Am observat pe unu domnū, care avea unu revolver, acesta veni puțin mai înainte de începerea reprezentațiunei și-și dēdu pardesiulu la garderobă, eu observai cum scōse cu iușlă din elu unu revolver și-lu băgă în buzunarū. Elu e în sală și vi-lu potū arăta.

In starea nervoasă, în care mă aflam, mă neliniști vorba „revolveru”. Intrașm neobservați în sală și după o privire jurū împrejur dize agentulu secretū:

— Acoio șede domnulu acela, care are o barbă mare cărunță.

Intr'adeverū, vēđi la cătu-va pași

pe omulu acela, care avea revolverulu în buzunarū, și îndată mi-am dīsū „acela vrē să sēvērșesc unu atentatū”!

Nu sciam ce să facū, sē-lu arestezū îndată, seu sēi cerū esplicări. Dăr intr'aceea sună clopoțelulu și actulu alu 2-lea începū.

Acum nu mai puteam să arestezū pe individulu acela, fără să nu provocū o senzațiune; în fine mă aședai pe unu locu golū, alu căruia proprietarū din noroicare se întârziase la spatele lui, pentru-ca sē-lu potū observa de aproape.

Orchestra cāntă, și tōtă atențiunea publicului era concentrată asupra scenei.

Eu nu scāpam din vedere pe omulu străinū, și eram decisū, că la cea mai mică mișcare ce-o va face sē-lu și apucū. Apoi aruncāndu o privire asupra lojei regale, vēđi capulu bētrānului împēratū și fața suricētore a țarului, care privia în linsce reprezentațiunea.

Mii de idei îmi agitau spiritulu, mușchii mei erau atătu de cordați, încātū picioarele începū să-mi tremure.

sișionalilor italieni în frunte cu Imbriani în contra Austro-Ungariei sunt totuși atâtea dovezi, că poziția lui Crispi se clatină așî mai multă ca ori și când.

Sôrtea Bulgariei.

Intr'unul din numerii trecuți ai fôiei noastre amu adus scirea, că între Berlin și Viena se face o viaș schimbare de telegrame cu scopu, ca să se stabilească o înțelegere între monarhia noastră și Rusia în ce privesce afacerile din Bulgaria, care agită așa de mult diplomația europeană. Scirea această a adus-o mai înteu diarul englesu „Times”, care în zilele trecute a publicat în cestiunea această un lungu articolu, din care estragemu următoarele părți mai însemnate:

În câteva zile din urmă o viaș schimbare de depeși s'a făcutu între Berlin și Viena privitoru la afacerile bulgare și în genere se presupune, că s'a făcutu încercare de-a se lua o hotărîre față cu Bulgaria, care ar îndestuli pe guvernul rusesc ca și pe celu austro-ungaru. Se dice, că Țarul rusescu într'atata s'a abătutu dela vederile sale de mai înainte, încatu ar fi aplecatu a aproba alegerea ca principe alu Bulgariei a oumnatului sêu principele danez Valdemar alegere neaprobata de Țarul, când s'a făcutu cu patru ani înainte de această în Tinova. Și această s'a întemplat tocmai când Țarul era forte agitat din cauza zădărniceii misiunii generalului Caulbars. Între cauzele, pentru cari Țarul n'a aprobatu alegerea prințului Valdemar, s'a accentuat mai ales aceea, că adevăratu vré, ca principele Bulgaru să fiă de religiunea ortodoxă.

Țarul însu schimbându-și acum vederile față cu condițiunea această, guvernul germanu a folositu ocașiunea, ca să întrebuinteze această concesione pentru asigurarea păceii europene și fără îndoelă, că împératul germanu s'ar bucura forte multu, decă în timpul visitei sale în Petersburg ar face să înceteze odată neînțelegerile cronice dintre Rusia și Austro-Ungaria, prin aceea, că i-s'ar da Bulgariei unu principe, care ar fi primitu și aprobatu de amândoué puterile acestea.

Dér, barem în parte, a trebuit și va trebui să se fiină sémă și de principele Ferdinand și Stambulov. Principele Ferdinand, pe lângă toate insistările membrilor familiei sale de a se retrage din Bulgaria, rămâne statornicu pe lângă hotărîrea sa, căci de abdicere nici nu vré să audă, și apoi cine scie decă ar voi să asculte de sfaturile celor din Viena, decă cabinetul vienesu l'ar sfătui să facă locu prințului Valdemar.

Principele Ferdinand a primitu corôna și tronul bulgaru într'unu timp când se cerea pentru această multu curagiu moralu, și e siguru, că o parte mare a poporului bulgaru îi datoresce

multămită, că s'a hotărîtu pentru această. Principele opinéază că-i este în jocu cinstea sa personală și în privința această Stambulov mereu îl îndemnă să stăruască la postul sêu. Singurul motivu, ce ar face, ca principele Ferdinand să abdică, ar fi motivul, că prin abdicarea lui ar face unu adevăratu serviciu Bulgariei. Dér cum s'ar puté să i-o poți demonstra această?

Cauzele, cari ar milita pentru alegerea lui Valdemar de principe bulgaru, militéază și pentru principele Ferdinand, și Bulgarii cu totu dreptul dicu, că decă întru adevăr Țarul se pörtă cu bunăvoință față de ei, atunci nimic nu-lu mai împedecă, ca să recunoscă alegerea acelu principe, care de trei ani a condus afacerile Bulgariei în modu vrednicu de recunoscință. Să mai adăugem că, decă Valdemar ar primi corôna bulgară, faptul acesta ar fi neplăcutu pentru Greci și ar aduce pe regele Greciei într'o poziția forte neplăcută. Grecii și Bulgarii nu sunt tocmai prietini unii cu alții și nici odată nu se voru restabili între ei bunele raporturi, decă doi frați ar sta în fruntea a doué țeri, cari în totu timpul le-ar bănu, că sacrifică cele mai delicat aspiratiuni naționale sentimentelor de frate. Această în fine este o considerațiune, pe care consilierii politici ai Țarului n'o scapă din vedere, fiind-că nu putem accentua destul de desu, că politica Rusiei niciodată n'a întitit la aceea, ca poporele din Balcani să trăiescă în bună prietiniă între sine și prin această să se întărească ca state independente...

SCRILE DILEI.

Ciangăii păcăliți. Din Deva se scrie cătră „Sieb. Deutsch. Tgltt.“: Acum vr'o trei ani se lăpise din Deva scirea, că voru fi colonizate acolo 60—70, în Hunedora 40 familii de Ciangăi. Așî vedem, cu toate pregătirile, încă totu numai 8—10 familii de Ciangăi lângă Deva. Cumcă au să mai vie și alții, nici vorbă nu mai e, căci condițiunile, ce trebuie să le primescă noii coloniști, nu sunt avantajoase. Se socotesc pentru o familie 800 stinjină pătrați intravilanu și 10 jugere arătură și livade. Pentru acestu complexu de pământu unu colonist Ciangău are să plătescă 1100 fl. prețu de cumpărare; 100 fl. îndată ca vadiu și 1000 fl. în 40 anități semianuale cu 4-1% interese. Anuitatea plătită întărită se socotesc cu 6% interese de întărire. Prin această Ciangăii se simt forte apăsați, fiind-că mai au și dările cele grele de plătit și trebuie să plătescă și lemnăria, ce o primesc din pădurile statului pentru case și edificii economice. Erarul vinde și altor cumpărători mai totu în aceleași condițiuni; așadără cu Ciangăii face bunu gheșeft. De aceea n'au chefu Ciangăii să vină aci.

„Nemzet” despre afacerea matriculelor. Semioficiosul „Nemzet” încă se exprimă asupra afacerii matriculelor. Întrébă, că voesc cineva să încépe în țera această lupta pentru cultu? Vră apoi să documenteze, că contele Albin Csaky prin ordinațiunea din Februarie a. c. nu întesce decatu la susținerea statului quo alu legi, așa precum a fost creatu la 1868 și 1879. Dice apoi guvernamentalul, că nici o dialectică nu pôte demonstra, că ordinațiunea ministrului ar fi creatu nou stări de lucruri și că ar avé altu scopu decatu asigurarea validității legi în vigore. „Nemzet” apoi încheie dicendū, că cine va fi totuși responsabil, decă se va provoca lupta pentru cultu? Ministrul, care stă pe basa legi, de siguru că nu va fi responsabil. Dér, dice organul guvernului, noi credem, că lucrurile nu se voru desvolta mai departe. La noi nimeni nu voesc să provôce „Kulturkampf”-ul și celu ce ar vré această, n'ar face nici-decum bine.

Ce vré Cehii tineri? „Narodni Listy” dice, privitoru la planurile Cehilor tineri, că acestia în momentul decisiv voru provoca pe deputații partidei Cehilor bătrâni să-și depună mandatele, sêu să voteze cu Cehii tineri. „Politik” încă cere, ca cele doué partide ale Cehilor să se contopescă într'una în momentul actualu alu crizei, care amenință.

Concubinatele în unele ținuturi ale comit. Timișora iau proporțiuni care te revoltă. În cercul Răcașului, precum se raporteză, s'au constatut sute de casuri, în care fete de 12—15 ani trăiesc în concubinat cu feciorași de 14—16 ani și devin mame. Comitatu Timișului va lua în propriul sêu cercu de activitate dispozițiuni statutare.

Cea mai vechi hartă a Ungariei o posedă călugărul-plebanu Vosinsky. Ea e din anul 1558, dér nu stă scris unde și cine a făcutu-o. Plebanul Vosinsky dice, c'ar fi opera unui artistu italianu. Pe harta această se pot vedé cetățile vechi, a căroru urmă nu se mai vede așî.

Soldatu c'unu ochiu. Ténérul G. Sofronu Comșa din Comăna inferioară avea numai unu ochiu. Fiindu împinsu de necesitate, trecu în România. Așdendū, că medicii potu ca să-i pue unu ochiu, pentru ca să aibă doi, se duse la unul dintre ei, care prin ajutorul sciinței reuși să-i pue unu ochiu artificialu. Mai târziu venindu-i rândul la sorți, se întorse acasă și se prezentă la comisiunea de recrutare dela Făgărașu, unde și fu declarat de aptu pentru serviciul militar. Ténérul eșindu afară, spuse cunoscuților sêi, că elu, deși are numai unu ochiu, cu toate acestea totu

l'au luat în armată. Unul dintre cei ce au făcut cunoscutu această comisiunei de recrutare, care chemă înderetu pe ténérul Sofronu la o nouă vizitare, unde acestu spre mirarea tuturor își scose ochiul artificialu. În urma acestei descoperiri, fu stersu din lista tinerilor apti pentru serviciu militar.

O măță turbată între ôspeții de băi. La băile din Falu-Szemes (comit. Somogy) s'a ivit în zilele trecute o măță, care a datu nascere la unu incidentu forte gravu. Pisica era turbată, după cum s'a constatut mai târziu, și a mușcat șese persoane, care s'au dus la Budapesta să se oltuiescă în contra turbării. Măța a mușcat mai mulți câni din satu, pe cari autoritatea a datu ordinu să i stirpescă.

Fortificațiile României. Comandantul fortului dela Ștefănesci din prējma Bucureștilor, căpitanul Săulescu, a fost trimis de guvernul român la Magdeburg, ca să supravegheze turnarea cupolelor destinate pentru fortificații. În luna Noemvre, fiind terminate și fortificațiile dela Galați, se va purcede imediatu la aședarea cupolelor.

Necrologu. Ni-se scrie: În 23 Iulie fu înmormentată preotésa Iuliana Dragoșiu din Sân-Mărgita, lăsându în doliu pe nemăngăiatul sêu soțu Gregoriu Dragoșu, preotul român de acolo, cu care trăi 17 ani, lăsându în urma sa 5 copii minoreni într'o deplorabilă stare. Răposata a fost cunoscută în întregu ținutul ca o economă esemplară. Cu legumăritul ea scia aduce unu venit frumos pe séma casei; se distingea mai virtosu prin frumóssele țesături naționale, cari îi împodobiau atât de minunat casa și cari erau lucrate de mâna sa. — Unul din cei de față.

Adresa consulatului generalu c. r. în Londra. Cercurile interesate se încunoscinteză prin această, că adresa prescurtată pe telegrame adresate consulatului generalu c. r. din Londra costă din cuvintele: „Oestung London”.

Vagone cu reservoir și anume 5 pentru ulei mineralic și 5 pentru spirtu sunt puse de cătră secția de mișcare a căilor ferate de statu ungare mai cu sémă acelor părți la dispozițiune, cari în lipsa unor vagone proprii, pot să le întrebuinteze din casu în casu pentru transportu. Publicațiunea în astă privință se află în biroulu camerei de industriă și comerci din Brașov.

Petrecerea de veră, arangiată de inteligența română din Cenade și juru în 3 Augustu n. c. în favorul scôlei române gr. cat. din Cenade, a avut succesu deplinu, atât moralu, cât și ma-

Simțiam cumu ochii 'mi eșiră din orbitele lor, pumii 'mi erau strinși, eram gata să apucă pe omul acela, care plănuia unu atentat. Norocu că toate privirile erau așintite asupra scenei, pentru-că altmintelea toți ar fi observat palorea mortală, care-mi acoperea fața. Și actul părea, că nu mai avea sfârșit.

Audiamu musica, vedeam figuri umblandu de colo până colo pe scenă, toate însă ca prin vis, privirea mea era așintită asupra individului de dinaitea mea și decate-ori acesta făcea câte o mișcare, tresăream.

Nervositatea mea își ajunse culmea, mă aflam într'o stare, care era aprôpe de nebuniă, și trebuia să-mi punu toate puterile, ca să nu scot unu strigatu și să nu mă arunc asupra aceluia, care voia să atenteze la viața împăraților. Secundele 'mi păreau ore, minutele o eternitate, în mintea mea se băgă ideea, că actul nu se va fini nici odată.

În fine, cortina cădu, musica încetă, atunci eu 'mi reculesei puterile, pentru-

că cea mai nemerită ocașiune pentru atentat era eșirea Maiestăților lor din sală. Mă ridicai și eram gata să mă arunc asupra atentatorului, dér ambii împărași eșiră din sală fără nici unu accidentu.

Oftai ușurat din adencul inimei. O greutate nemărginită cădu de pe peptul meu. Mai plangeam de bucuriă, că am fost atât de norocosu, că nu s'a întemplat nimic.

Dér în momentul acesta, bucuria mi-se prefecă într'o furiă orbă, contra acelu om, care mi-a făcut unu pătrar de ôră plin de spaimă. Elu părăsi sala, eu îl urmă, abia stăpânindu-mă. Așdendū elu până lângă garderobă, îl atinsei pe umere dicendū-i?

— Ești arestatu. Urméză-mă imediatu, fără a provoca senzațiă, sêu de nu, întrebuintezu forță.

Trebuie, că expresiunea feței mele să fi fost forte înfricoșată, căci omul îngălbini. Îndată ce eși din sală, făcui unu semn la doi agenți de polițiă să

vină după mine și intrăram cu toți într'o odaie din apropiere. Eram atât de iritat, încatu abia puteam vorbi.

— D-ta ai unu revolveru, dăseu eu cătră arestantu, care era unu bărbat cam de 50 ani, dă-mi încôce arma.

Arestantul îmi dădu revolverul. — „Ce ai voit să faci cu acestu revolver în teatru?” îl întrebai.

Arestantul, care mă privi până acum zăpăcit, se reculese. — „În ori și ce casu nu mi-vei crede, de ce portu arma cu mine, regretu, că ai vedut-o”.

Nu mă mai puteam stăpâni și strigai:

— Ai voit să sêvêșesci o crimă, unu atentat asupra împératului nostru, sêu asupra Țarului Rusiei.

Prisonierul se retrase unu pas înapoi îngrozit și duse cu o voce, ce tremura de agitațiune: „Dumneșu să mă păzescă, nici prin gându nu mi-a trecut așa ceva. Mai bine voescu mórtea, decatu să dorescu mórtea împératului și a ôspelui sêu. Din altă causă portu arma

la mine, și credu, că decă 'fi voiu spune numele meu, te vei convinge, că nu sunt de aceia, cari atenteză la viața cuiva.”

Elu spuse numele, cum se chiamă, numindu o familie nobilă.

— Sunt mare proprietaru, ôșteru în armată, revolverul îl portu, fiind-că am mare frică de incendiul teatrelor. Decă mă duc în teatru, îl iau cu mine, că la casu, decă arde teatrul, să-mi pot lua viața, fiind-că mă înspăimântu la ideea, ca să moru în flacări.

Omul acesta vorbi cu așa de mare convingere, încatu trebuia să-i credu. Cu toate acestea însă nu putui să-l eliberez, îl trimisei la șeful poliției de unde fu imediatu eliberat, după ce plăti mai înteu o amendă în bani, pentru ce a purtat arma cu sine. Așa se fini spaima ce o avusesem în séra aceea în urma episodului, ce nu arareori se ivesce în viața funcționarilor de polițiă.

(După „B. Tglbl.”)

L. P.

terială. Petrecerea s'a începută la ora 5 d. a. și s'a continuată cu multă veselie până către dimineață. Jocurile: Ardelena, Romana și Quadrille au fost jucate de un lungă șiră de părechii. În pauză mai mulți tineri, sub conducerea d-lui teolog Suci, au jucat în vestiminte naționale „Călușerul“ și „Bătuta“ cu rară esactitate, la sfârșitul cărora publicul român și străin a erupt în frenetice aplauze și strigări de „se trăiește.“ Onore comitetului arangiator, și în specie d-lui Flaviu St. Șuluțu, administratorul domeniului din Cenade al fondului Șuluțian, care nu a cruțat spese și ostenețe, pentru reușita atât mai frumoasă a petrecerii. — *Una oște.*

„Asimilarea“ se va numi un diar, ce va apăre încurând în Bucuresci și va fi organul unui grup de Israeliti tineri, cari vrău să facă propagandă pentru contopirea jidovismului cu creștinismul.

Omor. Un amplotat dela institutul idraulic din Pesta, Mihael Pete, ceru să fi primit în spital din cauza mai multor rane, ce dicea că le-a primit dela amantă-sa, veduva din Steinbruch a supraveghiatorul apeductului Floriană Nikora, cu care s'a certat. Cercetându-se lucrul, femeia fu aflată mortă într'unul din rezervoriile cele mari ale apeductului din Steinbruch. S'a constatat, că Pete a sugrumat-o și cadavrul l'a aruncat în apă. Pete negă, cu toate astea a fost arestat.

Atentat la viață. Vistavoiul generalului Faby din garnisona Cașoviei, a vrut să impuse pe soția generalului. Din două glonțe n'a nimerit însă nici unul. Mama soției generalului isbuti să smulgă revolverul din mâna atentatorului, și servitorii alergară în casă și puseră mâna pe el. Vistavoiul, care se afla de curând în serviciul generalului, e arestat. El a declarat, că șicanele ce le suferia din partea soției generalului l'au indemnât să se săvârșescă atentatul, cu scopul de a pune capăt acestui chin.

Pentru învățatori. Doritorii de a ocupa cele două posturi de învățatori dela școala română confesională gr. cat. din Telciu (com. Bistrița-Năsăud), pentru cari s'a publicat concursul în Nr. 165 și 166 ai foiei noastre, se-și trimetă cererile lor la adresa d-lui președinte Gregoriu Popă, parochiu în Telciu (p. u. Naszod.)

Foc. Prin scinteile dela locomotiva trenului dintre Arad—Timișoara s'a aprins tineră pădure Cioca de lângă Timișoara. Focul a nimicit un complex de 3000 metri pătrați. Pădurea e a comunei orășenesci, care s'a și plâns ministrului de comerț în contra pericolosei imprăștieri de scinte.

Informațiuni

relative la lucrările adunărilor generale ale „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“.

În urmarea întrebărilor venite din unele regiuni ale țerei, aflăm necesar a răspunde în următoarele: statute și regulamente se trimiță în număr în care se cer de către direcțiunile despărțimintelor peste tot pe unde există de acelea.

În desbaterile adunărilor generale comitetul are să ție strict la § 3 din statute, prin urmare a nu suferi transgresiunea aceleia.

Adunările sunt publice, pot să asiste persoane onorabile de orice stare și condițiune socială, însă votul deliberativ au numai membrii fondatori, cei pe viață și toți cei actuali, câți numără regulat cotisațiunea anuală de 5 fl. v. a. Discurse, studii, operate scien-

tifice, artistice, agronomice, tehnice, fizice ș. a. nu numai sunt permise a se ceti în adunare, dără chiar dorite și cerute, după cum se întemplantă mai ales în cei vr'o 15 ani dintăiu ai activității acestei societăți sub unica condițiune observată în decursul anilor, ca operate de acelea să fiă, cel puțin cu 2—3 zile înainte, transmise la comitetul, care poartă răspunderea atătă către autoritățile publice, cât și către publicul ascultător pentru toate ce se pronunță în adunare, ără presiunile în care adunările îi ajunge timpul. În desbateri se observă regulile cunoscute din toate adunările publice ale omenilor de cultură superioară.

Propunerii neanunțate de timpuriu la comitetul, ca să potă fi trecute în programa tipărită, nici cel puțin prezentate cu o zi mai înainte în scris la presiuiu, nu se pot pune la ordinea zilei fără pericolul de precipitare și de desordine în lucrările adunării.

Dela presiuiu comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“.

Sibiu, în 7 August n. 1890.

Correspondența „Gaz. Trans.“

Din diecesa Oradiei mari, Iulie 1890.

Stimate Domnule Redactor! La 20 Iulie n. c. s'a binecuvântat biserica noastră gr. cat. din comuna Madarasă, în diecesa Oradiei mari.

Binecuvântarea s'a efectuat prin Magn. d-nu Dr. Augustin Luran, însoțit de mai mulți d-ni protopopi și preoți din comitatul Sătmăru.

Totă atunci d-lui Iuliu Szabo, preot nou-ordinat, a oficiat prima slujbă în noua sfințită biserică. Noul preot este un tineru de bună speranță, născut în comuna Madarasă. Dea Dumneșu, ca nici-odată să nu ne înșelăm în frumosele speranțe, ce le avem în el, și din zi în zi să-și câștige mai mult iubirea și recunoștința noastră printr'o activitate plină de rade binecuvântate pentru sfânta biserică și națiunea noastră românească.

Cuvântare ocazională la această solemnitate a ținut Magn. d-nu Dr. A. Luran, arătându atătă însemnătatea s. maice biserice, cât și datorința unui preot.

La actul sfințirii a fost adunată multă inteligență din depărtare, cum și poporul nu numai din loc, ci și din jur.

Edificiul biserice se poțe dice, că e în adevăr impunător. În întreg diecesa Oradiei mari, nu multe i sunt asemenea. S'a edificat această biserică cam pe la 1818, când în ea numai preotul și cantorele cântau; cu timpul s'a învechit foarte mult, ba în părții ei se iviră ici-colea și crepături. Renoirea ei împreună cu construirea unui cor a costat aproape 1000 fl., pe cari i-a contribuit poporul; asemenea a prestat acest popor zilele de lucru cu palma și jugul în preț de 600 fl.

Nisunșele și ostenelele Rvds. d-nu protopop Ioan Szeremi sunt de totă lauda. În timp de 35 ani, de când păstoresce poporul din Madarasă, s'a zidit casă parochială frumoasă și edificiu școlar aprovisionat după cerințele legi. Acum sunt doi ani de când în considerarea bătăneșilor sale i-s'a dat ca oadjutor d-lui Ludovic Mărcuș, preot tineru.

În toamna anului 1888 pentru învățatorul secundar a mărit salariul dela 210 fl. la 300 fl., ăr salariul cantorului-învățător l'a mărit cu 50 fl. plătit din cassa bisericească.

După sfârșitul serviciului divin s'a dat un banchet în onora oșteilor

din partea curatoratului bisericesc, ăr la 6 ore d. m. urmă petrecerea cu joc.

Un asistent.

Oena Sibiuului, 25 Iulie v. 1890.

Dela băile din Oena Sibiuului. În fine multămită Domnului, vedurăm asără stradele Oenei luminate, căci era să plecăm d'aci și să nu scim cum stă acest oraș noptea luminat. Lumea mirându-se se plimbă pe strade până târziu, deși praful este până la glesne, dără de acesta nu se poțe acusa nimenea, de ore-ce s'ar pretinde ceva imposibil pentru aici, a se pava stradele și a se înlătura praful. Totuși primarul, seu, cum se numesce aici, căpitanul orașului, cu puțină cheltnială, dără ar avé bunăvoință, ar puté stringe pietrele de pe drumuri și să le pună prin gropi. Mulțumirile oșteilor de aici domnului căpitan și de atăta, deocamdată. Când va face mai mult, i se vor aduce mai mari și mai multe mulțumiri publice.

Dără toate autoritățile n'ar lua în nume de rău reclamele publicului, ci ar căuta să dea dreptatea unde se cere și să facă binele unde se poțe, de sigur, că n'am avé să suferim d'atâtea neajunsuri și bietul popor n'ar fi silit, se ia lumea în cap, ci ar binecuvânta pe cărmuitorii cu inimă și suflet omenesc.

Era să uită a vă scrie, că aici de Duminecă s'a început târgul anual și a durat până ieri.

Cai, boi și bivoli erau foarte mulți și putem dice frumoși, și se plătau, după cum am vedut, destul de bine, numai vândare era puțină, din lipsa de bani. Cum am dice, vândători erau destul, dăr cumpărători puțin. Târgul vitelor se face p'unu vârf de dău, sterp și fără o picătură de apă. Ți-se face milă vedându pe omeni vâietându-se de sete și pe vite sbierându de arșița soarelui și de topirea lor din lipsa de apă, care nu se poțe găsi nici chiar în puțurile orașului, cari din cauza secetei și a mulțimei consumătorilor, se sleiseră.

Întrebăm pe d. Căpitanu, și l'u rugăm, să nu se supere, căci îl vedem, că încasază frumusei bani, nu s'ar puté face târgul în altă parte, unde s'ar găsi apă? seu în apropierea acelu delu, nu s'ar putea face câte-va puțuri cu sghiaburi pentru omeni și vite, căci e știut, că apa e mai necesară ca pânea, și în cazul acesta lumea și vitele l'ar binecuvânta, ăr nu l'ar blăstăma cum am audiu.

Târgul de manufacturi și legume a fost foarte slab. Și vândători erau puțin, mai toți Sibieni, dără apoi cumpărători și mai puțin. Pe la 3 ore după amez nu mai era nimica în târg.

Dela neregulata aședare a șetrelor am putut constata de dimineață, că târgul are să fi slab, de ore-ce totul se făcea arbitrar și fără nici un control.

Am vedut cu o deosebită satisfacțiune sufletescă, că la acest târg, cum și la altele, ce am vizitat în Ardeal, limba de afaceri între diferitele neamuri de aici este și va rămâne cea românească, de ore-ce toți vorbesc numai românește, fiind-că maioritătea vândătorilor și a cumpărătorilor sunt Români. Ar fi dără de dorit, pentru binele și pacea tuturor, ca cei dela Cărmă să înlesnesc studiarea acestei limbi, ăr nu s'o desprețuiescă și impedece.

Dare de semă și mulțimită publică.

Monoră, 6 August n. 1890.

În 20 Iulie st. n. c. s'a arangiat în Monoră (com. Bistrița-Năsăud) o petrecere de vără din partea tinerimei române din jurul Monorului, al cărei rezultat material a fost următorul:

Percepțiunile au fost: 101 fl. 50 cr. Erogațiunile: 50 fl. 72 cr. Subtrăgându-se erogațiunile din percepțiuni, rămâne venit curat de 50 fl. 78 cr.

Sera la cassă au suprasolitu d-nii: Georgiu Ternaveanu 1 fl. 90 cr., Toma Furdu 1 fl. 20 cr., Vasiliu Mera 1 fl. 20 cr., Eliă Cincia 60 cr., Ioan Bileganu 60 cr., Iuliu Crainic 60 cr., Vasiliu Baciu 60 cr. Am mai primit dela d-lu Gergiu Șandor 5 fl., ăr dela d-lu Petru Neagoșiu 3 fl.

Toți aceștia, precum și aceia, cari ne-au onorat cu prezența d-lor, primesc pe această cale mulțumita noastră publică.

Pentru comitetul arangiator: **Simione Besanu,** Octavianu Harșianu. președ. secretar.

DIVERSE.

Chinina. În anul 1650 Contesa El. Cinchon, soția vice-regelui din Peru (America), contractă nisce friguri grozave. Medicii curții încadar încercă să o vindece, căci ori-ce tratament rămase fără efect. Un vrăjitor indian, care pentru populațiunile primitive din lumea nouă este sinonim cu medic, se propuse să vindece pe contesa. Curtea se învoi. Spre marea mirare a medicilor, frigurile dispărură îndată. Întrebat fiind indianul asupra naturii leacului ce a întrebuit, descoperi un secret, pe care părinții lui îl ținuseră ascuns și arată, că leacul întrebuit de densusul este oja de Yora. Puterea acestui arbore de a vindeca frigurile a fost descoperită de indienii atinși de friguri, cari prin instinct veniau să se adape și să se vindece în bălțile unde se găsea arborele Yora desrădăcinat. La întorrea sa în Europa, Contele și Contesa El. Cinchon laudar și popularisar acest remediu. În anul 1679 un medic engles Talbot vindeca pe Ludovic al XIV, regele Franciei, de friguri. Marele rege cumpără secretul remediei seu și îl plăti cu 48,000 de Livre. Remediu nu era alt-ceva decât o tinctură de Chinina.

Reputațiunea cōjei de Perou, cum se chiama atunci, fu deplină stabilită. Chinina este indicată în toate casurile de debilitate generală, ea vindeca organismele cauzate prin privațiuni, ostenețe, escose, ea face servicii însemnate celor ce suferă de anemiă, ohlorosă, scrofuri, tuberculosă, cronică etc.

Preparat cu îngrijire, vinul de Chinina, cu cōje de scōră de chinina muiată în vin de Malaga seu de Bordeaux, ar fi de recomandat să înlocuiescă rachiul și celelalte bături alcoolice. În comerț există mai multe feluri de chinina, se însemnă în general sub numirile de Quinina cenușă, Quinina galbenă și Quinina roșă. Quinina cenușă este astringentă și conține puțină chinina. Quinina galbenă este mai amară, mai puțin astringentă și conține mai multă chinina. Quinina roșă este mijlocie, intermediară între chinina cenușă și roșă.

Pentru a prepara un bun vin de chinina, luați: Quinina galbenă qual. Calysaya 30 gr. Rachi bun dela 50—55° 60 gr., sfărmași quinina, versați alcoolul d'asupra și lăsați să se moie, în timp de 24 ore, în un vas bine închis. Adăogați în urmă vin de Malaga seu de Bordeaux un litru, lăsați aceste toate să se moie în timp de 10 zile, clătind sticla din când în când. După 10 zile filtrați acest vin, luați câte un paharel la masă pentru deschiderea poței, după masă ca digestiv.

Răspuns potrivit. În veacul al XVII senatul din Svedia condamnă la tortură și la morțe întreaga familie a unui nobil, aume Calas. Ducele de Richeleux, vedându la Paris pe ambasadorul Svediei, i-a exprimat mirarea sa cum a putut să greșescă astfel senatul. „Ambasadorul i-a spus, că nu este cal, cât de bun, care se nu se poticnescă“. Atunci ducele i-a dīs: „Așa este, un cal se poțe, dăr un grajd întreg!“

„Petit Journal“, diar francesc din Paris, a încasat în anul trecut 14.250,000 franci. Din aceștia 11½ milioane au încurs din vândarea diarului în Paris și în provinciă, cam ½ milion din abonamente, anunțurile au adus 2¼ milioane. Cheltnelile totale au fost de 9¼ milioane, deci venitul curat a fost de 4½ milioane.

Editor și redactor responsabil: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Cursul pieteii Braşov

din 7 Augustă st. n. 1890.

Table with exchange rates for various currencies like Banconote româneşti, Argint româneş, Napoleon-d'ori, etc.

Cursul la bursa de Viena

din 6 Augustă st. n. 1890

Table with stock market prices for items like Renta de aur, Renta de hârtie, Imprumutul căilor ferate, etc.

De vîndare.

Casa No. 4 de pe delul Străjei, tocmai sub castel, cu vederea cătră oraş, se vinde din mână liberă.

Nr. 4724—1890. 397,3—3

PUBLICAŢIUNE.

Constatându-se de către medicii turbarea la lună căne prinsă în Braşov în 4 a lunei c., care a muşcat 6 omeni şi câni, se dispune pe baza opinăriei comisiei medicale în sensul §-ului 188 al ordinăţiunii de executare, art. de lege VII din 1888, ca toţi câinii aflaţi pe teritoriul oraşenesc să se ţină în decursul de 40 de zile legaţi sau provăduţi fiind cu botniţă, carea împiedică muşcarea, să se poarte legaţi de frînghie.

In sensul §-ului 102 al art. de lege XL din 1879, se provăcă mai departe fie-care, ca despre acei câni sau animale de casă, cari dau semne de turbare, sau la cari se observă simptome, din cari se pôte conchide turbarea—să facă imediat arătare subscrisului căpitănat, pedepsindu-se la casă contrar întrălăsarea acestei arătări conform legii.

Braşov, în 5 Augustă 1890.

Capitanatul oraşenesc.

Dentistul

400,8—1

William Raupert,

provăduţ cu diplomă de stat din Ungaria şi Rusia, ordinăz dela orele 9—12 şi 3—6.

Dinţi artificiali

din cele mai buae fabrici americane şi englese.

Piese parţiale şi dentura completă în aur şi cauciuc.

Gingei în emaille rosa.

Maşină de aşedat, obturator pentru defecte la cerul gurii, dinţi singulari Plombări de aur după metodul cel mai nou american şi german.

Umplături în emaille de fildiş şi platină după şcoala modernă.

Operaţiuni de dinţi cu totul lipsite de dureri prin ajutorul celui mai nou aparat de gaz de Filadelfia.

Ametiri locale prin Cocaină.

Colţul dela strada Poştei 540, catul 1.

(Strada Michael Weis 30)

in casa d-lui Dr. Fabricius vis-à-vis de farmacia „Jekelins“.

Avis d-loru abonaţi!

Rugăm pe d-nii abonaţi ca la reînnoirea prenumeraţiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal şi numerii de pe fâşia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Totodată facem cunoscutu tuturor D-loru abonaţi, că mai avem din anii trecuţi numerii pentru complectarea colecţiunilor „Gazetei“, precum şi câteva întregi colecţiuni, pentru cari se potu adresa la subsemnata Administraţiune în casu de trebuinţă.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1890.

Large table with train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, B.-Pesta-Aradu-Teluş, Teluş-Aradu-B.-Pesta, Copsa-mica-Sibiu, etc.

Nota: Numerii fucudraţi cu linii grôse însemnăz orele de nôpte.